

בניעים שיה

להרשמה לקבלת העלון במייל
bs0583201525@gmail.com
לתרומות והנצחות - 0556774358

בראשית

עלון מספר: 3

ויהי נועם

"אמא, גם אלינו יגיעו הערבים ויחטפו אותנו???"

ימים קשים,

ונחיתה כואבת ל"אחרי החגים".

לא כך דמיינו את שמחת תורה שלנו,

לא כך חשבנו שנפתח דף חדש אחרי חודש חגים עמוס וגדוש בתפילות ושמחה במצוות.

בתקופה כה קשה, אנחנו אלה שמתווכים לילדים את העולם...

הם בודקים את התגובות שלנו היטב!

הבעיה שאנחנו בעצמנו חוששים לא קצת...

מה אכן ניתן לעשות בתקופה כה מתוחה?

איך נצליח להרגיע את ילדינו, כאשר אנחנו בעצמנו כה לחוצים ומלאי חרדות?

מרכז "בנועים שיח" ערך עבורכם, קובץ מפורט ומקצועי מה לענות. ומה לעשות בימים שכאלו.

לקבלת הקובץ בחינם - bs0583201525@gmail.com

ובינתיים בתפילה להשית' שיחוס על שארית הפליטה.

ויחיש את קץ הימים ויגאלנו גאולת עולמים.

אמרי נועם

הרב חנניה מנס שליט"א
יו"ד המרכז "בנועים שיח"

כי טוב

בכל ימי בריאת העולם נאמר "כי טוב" מלבד יום שני, שבו לא נאמר "כי טוב". מדוע? מביא רש"י את דברי חז"ל: לפי שלא היה נגמר מלאכת המים עד יום שלישי, והרי התחיל בה בשני, ודבר שלא נגמר אינו במילואו וטובו. ובשלישי שנגמרה מלאכת המים והתחיל מלאכה אחרת וגמרה, ככל בו 'כי טוב' שתי פעמים. אחד לגמר מלאכת יום השני, ואחד לגמר מלאכת היום.

לכאורה לא מובן למה בורא עולם עשה כך והרי ודאי שיכל הקב"ה לסיים את מלאכת הרקיע ביום השני? נפתח במשל מתוך דברי הפלא יועץ:

בן מלך נפל לבור של טיט והחל טובע. עבר שם אדם אחד וראה אותו כיצד ועוד רגעים ספורים והוא יאבד מן העולם. חשב האדם לעצמו: אני אמנע מלהציל אותו, שהרי אין בכוונתי להצילו בגלל שאני אוהב את המלך אלא על מנת שיעשיר אותי המלך, וכיון שכוונתי לא זכה וטהורה כל כך, עדיף שימות בן המלך ואני אלך לי לדרכי ולא אעשה שקר בנפשי... - הלא לשוטה ייחשב אדם זה!

פוגשים אנו לעיתים הורים שאינם עושים את מלאכתם, מסיבה שהם לא יצליחו "לגמור". יצא לי לשבת עם בחור שמשדל למעט בהזכרת השם. הוא מברך ברכות ללא הזכרת שם השם. חוץ ממתי שממש חייב! מדוע?

"כי העונש על מי שמזכיר את השם ללא כוונה. הוא נוראי.. אז אני לא אזכיר וזהו".

על זה אמרו באבות: "לא עליך המלאכה לגמור ומצד שני ולא אתה בן חורין להיבטל הימנה!" עלינו לעשות מה שבכווננו, להשתדל להיטיב. להתגבר על היצר המחליש. על העצלות.

ושמא עלינו להתייאש? להניף דגל ייאוש? חלילה!!!

עלינו לפעול ולפעול כל הזמן, ככל אשר ניתן. אומנם איננו מלאכים, אנחנו לא עשויים מפלסטיק. אנחנו יותר דומים לכלי זכוכית שנוחים להישבר... אך עם כל זאת, נפעל ככל יכולתנו, למען חינוך ילדינו. למען שברית המידות. בסופו של דבר אנו נדרשים לפעול בהתאם למה שאנחנו יכולים...

ואת זה לימדנו השי"ת ביום השני לבריאה שאפשרי הדבר לא לגמור...

אך מצד שני רצונו יתברך שנוכח לא להסתפק בכך, ועדיין זה לא "כי טוב".

"כי טוב" זה בסיוס!

ידוע מהספה"ק שיש יצר מיוחד לא לסיים. לדוגמא: לא לסיים מסכת. וזה נרמז באחד משמותיו של השטן: סיום מסכת אין לעשות. ללמדנו שהיצר אינו אוהב לסיים את המצוות.

ומדוע? כי במצב שכזה - כל המצווה אינה שלימה. המלאך שנברא מהמצווה אינו שלם!

מסופר על האריז"ל הק' שיום אחד לקראת סיום תפילת שחרית כשהגיעו לעלינו לשבת, ראה האריז"ל יהודי שבא להוריד את טליתו. מיד החזיק בו האריז"ל לבל יוריד את טליתו אלא עד לאחר סיום תפילת עלינו לשבח. לאחר מכן באותו היום, אותו יהודי הלך לבית עולמו..

קהל המתפללים שראו את המאורע הזה. פנו ושאלו את האריז"ל מה זאת?

ענה להם האריז"ל: "היהודי הזה בא לתקן את מה שבגלגול הקודם הוא היה מוריד את טליתו, לפני סוף התפילה וכיוון שתקן זאת גמר את תיקונו והלך למנוחתו".

כמו"כ ראינו שמשה רבינו העלה את עצמות יוסף עמו, אך לא הספיק לקברם, ונקראת המצווה על שם ישראל כיוון שהם קברו "ואין המצווה נקראת אלא על שם גומרה".

השטן אינו אוהב שגומרים לעשות מצוות בשלימות. הוא מנסה להציק ולחסום את האדם מלעשות את סיום המצוות. והטעם לזה הוא משום שכמו שאדם אוכל מאכל מסוים והוא ערב לו אזי הוא אוכל את כולו כך זה במצוות אם אתה מסיים את המצווה סימן שהיא עריבה לך, וככל שהמצווה איננה שלימה, המלאך שנברא ממנה אינו שלם. ולכן רק לאחר שהסתיימה מלאכת המים, ביום השלישי, נאמר "כי טוב".

עלינו להתחיל לעשות ולפעול וכפתגם הסיני: "גם מסע בן אלף מילין מתחיל בצעד אחד קטן"

והחכמה היא ליהנות בדרך מכל התקדמות קטנה שישנה, ויחד עם זאת עלינו לשאוף להתקדם ולנסות לסיים.

כי ההצלחה מגיעה מהמון נקודות קטנות והתגברויות שבדרך שהם הפסיפס של ההצלחה.

שנזכה תמיד לברך על המוגמר!

להזמנת הרצאות וייעוץ: 0583201525 | להערות / הארות ושאלות: bs0583201525@gmail.com

לע"נ

הרבנית הצדקנית מזכה הרבים
יטל בת הגאון ר' עזריאל
(טאובר) ע"ה ניישטאט.
שנלקחה לפתע לעולמה
כ"ו אלול תשפ"ג

קוביה זו יכולה להיות שלך!

זכיות רבות יזקפו לזכותך.
אפשרי לזכות בלע"נ /
הצלחה / איחול מז"ט
לפרטים 0556774358

התווית השבועית

התרחק מאנשים המזלזלים באמביציות שלך. אנשים קטנים נוהגים לעשות זאת.

אנשים גדולים באמת גורמים לך להרגיש שגם אתה יכול להיות גדול כמוהם. (מ. טוויין)

נכתב ע"י הרב ישראל זוזות שליט"א יועץ במרכז "בנועם שיח".

איך היה בתלמוד תורה? היה מצוין

מוישי חזר מהתלמוד תורה, כבכל יום אמא מוזגת לו כוס מים קרים, ושואלת אותו איך היה היום בחיידר? "הכל בסדר ברוך ה'" עונה מוישי, 'כן נהנית?' אמא מוסיפה לשאול. ברוך ה' ממשיך מוישי.

אמא לא נרגעת ומוסיפה לשאול "איך עם החברים?" "הכל בסדר אמא." השיחה הזו חוזרת על עצמה באלפי בתים. כמו רבים מההורים גם אני מצאתי את עצמי לא מעורה מספיק בחיי הילד והחברה, ולעיתים אפילו מרגיש קצת חופר בשאלות הללו.

השאלה הנשאלת מדוע הילד אינו משתף אותנו בחוויותיו? למה הוא לא רואה בנו תמיד כתובת לספר על המצוקות והקשיים שלו? ישנם הורים המרגישים מעט תחושות אשמה, בגלל שאני שואל אותו כל פעם הוא אינו משתף אותי. ישנם החושבים שהם נכנסים ל'דשות הפרט'.. וכי הילד אינו צריך לשתף אותם בחוויות שלו.

ויש כאלו שחשים כי שאלות אלו גורעות מהסמכות ההורית והחינוכית שלהם, ועל ידי שאלות חבריות הם נהפכים להיות חברים של הילד והסמכות שלהם נאבדת. אך מבין השיטים ניכר כי יש חוסר במעורבות הורית בשנות התלמוד תורה ובית הספר.

אני חושב כי אם נשאל את מוישי הקטן האם הוא מסתיר משהו מאמא, הוא ישיב שלא, בעיניים של ילד העולם נצבע בצבעים חדים מאוד שחור ולבן אם בסך הכל טוב לו הוא יגיד שטוב לו ואם יש פרט קטן שיציק לו הרי שנהיה לו ממש רע והוא ישיב רע, ויוסיף משפטים כמו כל היום מרביצים לי וצועקים עלי וכו'.

לכן במקום לשאול איך היה היום? נסו לשאול את ילדכם שאלות על פריטים מסוימים או על חוויות אישיות כדוגמת היה לך טעים הסנדוויץ' הבוקר? מה היה לך טוב היום? היו לך רגעים קשים במהלך היום?

ואם תוסיפו לשתף אפילו מחוויותיכם האישיות באותם שאלות בדיוק תגלו פתאום שיחה מרתקת אפילו אם מדובר בילד בן 5.

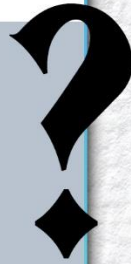
שימו לב: יתכן שבשלב הראשוני יהיה קשה ליצור שיחה כזו, אל תיבהלו! תהיו עקביים בדרך, והתוצאה תהיה ממש שינוי מקצה לקצה במעורבות הרגשית שלכם עם ילדכם.

להארות / הערות. ניתן לפנות למייל 5374zuzut@gmail.com

שאל את המומחים

אני מאוזן ורצב אפיות קרוב
אל פ' אבל אני לא מצליח.
אני מניחל נחוק מאוזן מ'פ'.
מ'פ אני אצלפ?

פבמור חייס יצמק גילונבי'ל ינול'ס'מ

האמת גם אני שואל אותה, ואנסה לענות לעצמי ואני מבקש מאת ה' שישים את המילים הנכונות במקלדתי, כך שהתשובה תהיה טובה גם עבורי וגם עבורך. רבותינו לימדו אותנו, שהשורש למירב הקשיים שלנו - הנפשיים והרוחניים - הוא התפיסה שלנו את הקב"ה. מה היחס שלי כלפי הקב"ה וכיצד אני רואה וחוה את הקב"ה, ואסביר.

השאלה היא, האם אני תופס את הקב"ה כתקיף, קשה, בלתי וותרן ומרחם, חזק הדורש מהאדם שיהיה השפוט שלו ויעשה מה שהוא מצווה עליו והאדם הוא עבד נכנע לו, וממילא חנפן, מרצה, מדחיק ומסתיר (תפיסה ראשונה), או שהקב"ה נתפש אצלי כאב הרחמים, ואני כתינוק גמול על אמו כגמול עלי נפשי, וה' הוא האור של החיים שלי ובאורו אני רואה אור, והוא מחסי ומצודתי מגיני וקרן יישעי, ואני הולך לאורו, כי ישבתי בחושך ה' אור לי! בית יעקב לכו ונלכה באור ה', כי עמך מקור חיים, והוא לא זקוק לדבר מה ממני כך שכל מה שהוא מבקש ממני לעשות זה רק עבורי כדי שיהיה לי חיים טובים בגוף ובנשמה, בעולם הזה ובעולם הבא, כמאמרם: אשריך בעולם הזה וטוב לך לעולם הבא (תפיסה שניה).

אם אנו תופסים את היחס שלנו עם ה' כפי התפיסה השניה, ואנו חיים על פיה וחווים את הקשר שלנו עם הקב"ה כך - כי אז הרבה קשיים נעלמים ונפתרים כמו מאליהם, כולל הקושי שהצגת. בשביל שיהיה לך קשר עם הקב"ה, אינך צריך לעשות דברים גדולים. גם לא בינוניים. כשרוצים משהו מאבא, פשוט ניגשים אליו ומבקשים, פונים אליו ומתחננים, צועדים לאורו ומחממים את הנשמה. כשהנשמה רותחת, הקשר עם ה' קרוב. קרוב ה' לכל קוראיו, לכל אשר יקראוהו באמת. פשוט קרא לו. באמת, ו'באמת' - היינו כמו התפיסה השניה, והוא יהיה קרוב אליך, ואתה תעלה אז חיוך מיוחד על פניך היפות. הטהורות. באבהו ובהצלחה!

על הכותב:

אשר מורסקי, מחבר ספרים, מטפל רגשי מבוקש, וכותב הבלוג המונומנטלי רשימות תורניות על נפש, נשמה ומה שביניהם, בכתובת: soulology.co.il

במסגרת 'שאל את המומחים' הנך יכול לשלוח שאלה למייל bs0583201525@gmail.com ונעביר את השאלה לאחד מהיועצים שבמרכז. ובע"ה נפרסמה.

כבר חייכת היום?

לשולחנו של מנהל הגיעו 700 קורות חיים ואמר למזכירתו: "קחי את ה-30 העליונים בערימה ואותם תזמני לראיונות, את השאר תגרסי", המזכירה הנדהמת אמרה: "השתגעתי? 670 איש?!", אולי שם נמצאים הטובים ביותר? אז המנהל ענה: "אני לא צריך אנשים בלי מזל" ..